

Arrest

**nr. 66 799 van 19 september 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, op 8 juni 2011 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 29 april 2011 tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten.

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 23 juni 2011 met refertenummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 3 augustus 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 september 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BEELEN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die loco advocaat B. VRIJENS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat A. DE MEU, die loco advocaten E. MATTERNE en N. LUCAS HABA verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De verzoekende partij, die verklaart van Bulgaarse nationaliteit te zijn, meldt zich aan in Gent op 16 maart 2010. Zij verklaart dat zij in België toekwam op 17 maart 2010.

Op 14 april 2010 dient zij een aanvraag van een verklaring van inschrijving in, als zelfstandige.

De verzoekende partij maakt aan het bestuur onder meer de volgende documenten over:

- identiteitskaart,
- uittreksel van het aandelenregister van de firma K. waarin de aankoop van 7 aandelen opgenomen is,

- uittreksel van de kruispuntbank,
- uittreksel van het Belgisch Staatsblad,
- attest van bezoldiging als meewerkend vennoot,
- attest van aankoop van 7 aandelen ter waarde van 1.309 euro.

Op 9 juni 2010 ontvangt de verzoekende partij een verklaring van inschrijving.

Volgens de verwerende partij krijgt de verzoekende partij op 30 juni 2010 een E-kaart.

Op 29 april 2011 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten. Dit is de bestreden beslissing, met kennisgeving op 19 mei 2005, die luidt:

“In uitvoering van artikel 57 van het koninklijk besluit van 8 oktober 1981 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, wordt een einde gesteld aan het recht op verblijf van A., S. M. geboren te Lovech, op (in) (...) van Bulgarije nationaliteit.

Aan de betrokkene wordt bevel gegeven het grondgebied te verlaten binnen 30 dagen. Reden van de beslissing :

Op 14/4/10 diende betrokkene een aanvraag in van verklaring tot inschrijving als zelfstandige. Ter staving van deze aanvraag legde hij volgende documenten voor; identiteitskaart, een uittreksel van het aandelenregister van de firma K. (met ondernemingsnummer (...)) waarin de aankoop van 7 aandelen opgenomen is, een volledig uittreksel van de kruispuntbank, een uittreksel van het staatsblad, attest van bezoldiging als meewerkend vennoot en een attest van aankoop van 7 aandelen twv 1309.

Overeenkomstig artikel 42bis, §1 van de wet van 15.12.1980 kan de minister of zijn gemachtigde controleren of aan de naleving van de verblijfsvoorwaarden wordt voldaan. Gezien het feit dat de firma K. failliet is verklaard sinds 22/06/2010 en deze firma veel werkende vennoten heeft tewerkgesteld, telkens voor een zeer korte periode, heeft de Dienst Vreemdelingenzaken een onderzoek ingesteld.

Uit dit onderzoek is gebleken dat betrokkene de aandelen kocht op 29/3/10. Op 14/4/2010 diende betrokkene een aanvraag in van verklaring tot inschrijving als zelfstandige. Dezelfde dag verkocht hij de aandelen. Op 9/6/10 bekam hij de verklaring tot inschrijving (cfr bijlage 8), gevolgd door de E-kaart op 30.06.2010. Betrokkene heeft op de dag dat hij de bijlage 8 in ontvangst nam niet te kennen gegeven dat hij diezelfde dag nog de aandelen weer zou doorverkopen. Voorzover betrokkene als aandeelhouder wel degelijk meewerkend vennoot is geweest (gezien de korte duur dat betrokkene aandeelhouder is geweest, is dus eerder onwaarschijnlijk), moet worden vastgesteld dat betrokkene reeds geen aandeelhouder meer was sinds 14/4/10 en dus bezwaarlijk nog een zelfstandige activiteit had op het moment dat het verblijfsrecht werd toegestaan.

Betrokkene maakte dus gebruik van achterhaalde documenten om de Belgische autoriteiten te misleiden. Deze misleidende informatie was wel degelijk van doorslaggevend belang voor de erkenning van het verblijfsrecht dat betrokkene werd toegekend. Overeenkomstig artikel 42 septies van de wet van 15.12.1980 wordt daarom een einde gesteld aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie. (...)”

2. Onderzoek van het beroep

2.1. In een enig middel voert de verzoekende partij de schending aan van “de artikelen 40 en 42bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ; van de artikelen 2 en 3 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de algemene rechtsbeginselen en beginselen van behoorlijk bestuur, meer bepaald de motiveringsplicht, de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging. Manifeste beoordelingsfout.”

Het middel luidt als volgt:

“Artikel 2 van de Wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen bepaalt dat bestuurshandelingen uitdrukkelijk moeten worden gemotiveerd. Dat dit impliceert dat de beslissing die ter kennis wordt gebracht niet enkel het dictum moet omvatten, maar tevens de redenen moet weergeven op grond waarvan de beslissing werd genomen. Terwijl artikel 3 van deze wet voorschrijft dat de motivering in de akte de juridische en feitelijke overwegingen moet vermelden die aan de beslissing ten grondslag liggen. Daarbij moet volgens dit zelfde artikel de motivering afdoende zijn, of met andere woorden dat deze pertinent moet zijn en duidelijk te maken hebben met de beslissing.

Dat dient te worden opgemerkt dat de motivatie in de bestreden beslissing evenwel niet afdoende is.

Zo wordt verzoekers verblijf op het Belgische grondgebied beëindigd enkel en alleen omdat hij niet meer zou voldoen aan de voorwaarden overeenkomstig art. 40§4 Vw.

Dat de zorgvuldigheidsverplichting, de motiveringsplicht en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig wordt geschonden, daar verzoeker in de onmogelijkheid verkeerde op een afdoende manier zijn verweer/argumenten te formuleren.

Dat dient te worden opgemerkt dat een beslissing, met dermate gevolgen voor verzoeker, uitsluitend gebaseerd op het feit dat de firma K. failliet zou zijn verklaard sinds 22.06.2010 en deze firma veel werkende vennoten zou hebben tewerkgesteld, telkens voor een zeer korte periode, geen afdoende gemotiveerde beslissing kan uitmaken en zelfs onrechtmatig/onwettig is.

Dat in elk geval sprake is van een manifeste beoordelingsfout door verweerder.

Dat evenwel verweerder heeft nagelaten zich voldoende te informeren minstens verzoeker te horen hieromtrent.

Dat verweerder geenszins verzoeker heeft uitgenodigd nieuwe bewijsstukken, waaruit blijkt dat hij wel degelijk (opnieuw) voldoet aan de verblijfsvoorwaarden, neer te leggen. Dat de beslissing dient te stoen op een correcte feitenvinding. Het bestuur dient zich zo nodig voldoende te informeren om met kennis van zaken een beslissing te nemen.

Dit is in casu niet gebeurd nu, alvorens een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten te nemen, verzoekers verdediging/standpunt niet voldoende werd gehoord.

Dat de motiverings- en de zorgvuldigheidsverplichting en verzoekers rechten van verdediging door verweerder ernstig werd geschonden.

Verzoeker merkt op dat hij volledig ter goeder trouw is nu hij op 12 april 2011 vijf aandelen kocht van de BVBA A. S. B. opgericht op 25 november 2010, met maatschappelijke zetel te 9000 Gent, (...) (cf. overdrachtsakte dd. 12.04.2011 en publicatie in B.S. van de BVBA A.S.B.).

Verzoeker betaalt ook nog verder in België de persoonlijke sociale zekerheidsbijdrage zelfstandigen (cf. afrekening Acerta dd. 16.04.2011).

Dat derhalve verweerder, alvorens een beslissing te nemen, geenszins voorafgaandelijk voldoende onderzoek heeft verricht.

Dat derhalve, gelet op zijn verderzetting van zijn zelfstandige activiteiten in België, verzoeker wel degelijk voldoet aan de voorwaarden van art. 40 Vw., hij zijn verblijfsrecht in België dient te behouden en derhalve geenszins een beslissing tot beëindiging van het verblijfsrecht met bevel om het grondgebied te verlaten, kon worden betekend.

Dat er sprake is van schending van de artikelen 40 en 42bis van de Wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen."

2.2. De verwerende partij merkt op in haar nota:

"De verwerende partij heeft de eer om vooreerst te antwoorden dat de bestreden beslissing afdoende werd gemotiveerd, en dit zowel in feite als in rechte. In de bestreden beslissing kan op duidelijke wijze gelezen worden om welke redenen zijn verblijfsrecht in België wordt beëindigd.

Verzoekende partij kent de motieven van de bestreden beslissing, vermits hij ze probeert te weerleggen in zijn beroep tot nietigverklaring van de bestreden beslissing.

In dit opzicht wenst verweerder te verwijzen naar rechtspraak van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen:

"Wat betreft de Ingeroepen schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen dient te worden gesteld dat de motieven van de bestreden beslissing op eenvoudige wijze in die beslissing kunnen gelezen worden zodat verzoekster er kennis van heeft kunnen nemen en heeft kunnen nagaan of het zin heeft de bestreden beslissing aan te vechten met de beroepsmogelijkheden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht voldaan (R.v.St. nr. 167.477, 5 februari 2007; R.v.St. nr. 164.298, 31 oktober 2006)." (RW, nr. 10.529, 30 augustus 2007)

Aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht is voldaan.

De verwerende partij heeft de eer te vervolgen dat uit de stukken van het administratieve dossier blijkt dat de firma K.bij vonnis van de rechtbank van Koophandel dd. 22 juni 2010 failliet werd verklaard en dat deze firma veel werkende vennoten tewerkstelde, telkens voor een eer korte periode.

De verwerende partij startte hierop een onderzoek, waaruit het volgende is gebleken:

Verzoeker kocht op 29 maart 2010 aandelen bij voornoemde firma.

Op 14 april 2010 diende verzoeker een aanvraag in van verklaring tot inschrijving als zelfstandige. Op diezelfde dag verkocht verzoeker de aandelen.

Op 09 juni 2010 bekwam verzoeker een bijlage 8 en op 30 juni 2010 werd hij in het bezit gesteld van een E-kaart.

Op 22 juni 2010 werd voornoemde firma failliet verklaard.

Vermits verzoeker reeds sedert 14 april 2010 geen aandeelhouder meer was kon hij bezwaarlijk nog een zelfstandige activiteit hebben op het moment dat het verblijfsrecht werd toegestaan.

Hierdoor werd een einde gesteld aan zijn verblijfsrecht als burger van de Unie, overeenkomstig artikel 42septies van de Wet van 15 december 1980, waarin het volgende wordt gesteld:

"De minister of zijn gemachtigde kan een einde stellen aan het verblijfsrecht van de burger van de Unie of van zijn familieleden indien deze of dezen valse of misleidende informatie of valse of vervalste documenten hebben gebruikt of fraude gepleegd hebben of ander onwettige middelen gebruikt hebben die van doorslaggevend belang geweest zijn voor de erkenning van dit recht."

De bestreden beslissing werd op zorgvuldige en redelijke wijze genomen.

Verzoeker kan niet op ernstige wijze ontkennen dat zijn aanvraag niet gericht was op het bekomen van een verblijfsstatus als zelfstandige, nu duidelijk uit de stukken van het dossier en de chronologie van de feiten blijkt, dat hij de dag zelf van zijn vraag tot inschrijving als zelfstandige bij de gemeente, zijn aandelen verkocht om vervolgens maanden later toch een E-kaart te bekomen op basis van het voorgehouden zelfstandigenstatus.

Het is dan ook duidelijk dat verzoeker aandelen gekocht heeft in functie van het bekomen van een verblijfsvergunning.

Na eenvoudige lezing van de bestreden beslissing blijkt duidelijk dat verzoekers bewering, als zou de bestreden beslissing enkel gebaseerd zijn op de faillietverklaring van de firma K ;, niet correct is.

De stelling dat hij 'te goeder trouw zijn' is eveneens volstrekt ongeloofwaardig en strookt evenmin met de feiten zoals deze blijken uit de stukken van het dossier.

In de mate dat verzoeker een schending opwerpt van de rechten van verdediging, is de verwerende partij van oordeel dat de rechten van verdediging niet van toepassing zijn op administratieve beslissingen, genomen in het kader van de Vreemdelingenwet.

"Verzoekers stellen dat zij op geen enkel moment werden gehoord en zich op generlei manier hebben kunnen verdedigen. De Raad wijst erop dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (R.v.St., nr. 124.957, 3 november 2007)."

De verwerende partij heeft de eer te besluiten dat de beslissing terecht werd genomen, conform artikel 42 septies van de Wet van 15 december 1980 omdat verzoeker gebruik maakte van achterhaalde documenten om de Belgische autoriteiten te misleiden en deze misleidende informatie van doorslaggevend belang was voor de erkenning van het verblijfsrecht dat verzoeker werd toegekend.

Verzoeker slaagt er niet in de motieven van de bestreden beslissing op overtuigende wijze te weerleggen.

De verwijzing naar nieuwe aandelen die hij recent gekocht zou hebben in april 2011, doet geen afbreuk aan wat voorafgaat.

Verzoeker toont geen schending aan van artikel 40 en 42bis van de Wet van 15 december 1980.

In iedere hypothese kan de uiteenzetting van verzoeker niet leiden tot de nietigverklaring van de bestreden beslissing, die slechts kan worden uitgesproken voor zover zou zijn aangetoond als zou de bestreden beslissing een hetzij substantiële, hetzij op straffe van nietigheid voorgeschreven vorm overtreden, hetzij een overschrijding of afwending van de macht inhouden.

Het middel is niet gegrond."

2.3. De in artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) en in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen neergelegde uitdrukkelijke motiveringsplicht heeft tot doel de bestuurde, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat hij kan beoordelen of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een "afdoende" wijze. Het begrip "afdoende" impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing. Uit het verzoekschrift blijkt dat de verzoekende partij de motieven van de bestreden beslissing kent, zodat het doel van de uitdrukkelijke motiveringsplicht in casu is bereikt.

Waar de verzoekende partij de bestreden beslissing inhoudelijk bekritiseert voert zij de schending van de materiële motiveringsplicht aan. Dit vergt een onderzoek van de artikelen 42bis, §1 en 42septies van de Vreemdelingenwet.

Uit artikel 42bis, §1 van de Vreemdelingenwet vloeit voort dat het bestuur een einde kan stellen aan het verblijfsrecht van een burger van de Unie indien deze niet meer voldoet aan de onder meer in artikel 40, § 4 van de Vreemdelingenwet voorziene voorwaarden, behoudens de in § 2 voorziene uitzonderingen en dat de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid kan controleren of aan de naleving van de voorwaarden voor de uitoefening van het verblijfsrecht is voldaan.

Uit artikel 42septies van de Vreemdelingenwet volgt dat het verblijfsrecht van de burger van de Unie kan beëindigd worden indien misleidende informatie, van doorslaggevende aard, werd gebruikt om de erkenning van het verblijfsrecht te verkrijgen.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is niet bevoegd om zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de administratieve overheid. De Raad is in de uitoefening van zijn wettelijk toezicht enkel bevoegd om na te gaan of deze overheid bij de beoordeling van de aanvraag is uitgegaan van de juiste feitelijke gegevens, of zij die correct heeft beoordeeld en of zij op grond daarvan niet onredelijk tot haar besluit is gekomen (cfr. RvS 7 december 2001, nr. 101.624).

In casu wordt niet betwist dat de verzoekende partij haar verblijfsrecht heeft verkregen omdat zij voorhield zelfstandig meewerkend vennoot te zijn van de vennootschap K. Dit blijkt uit de overgemaakte documenten bij de aanvraag:

- identiteitskaart uittreksel van het aandelenregister van de firma K. waarin de aankoop van 7 aandelen opgenomen is,
- uittreksel van de kruispuntbank,
- uittreksel van het Belgisch Staatsblad,
- attest van bezoldiging als meewerkend vennoot,
- attest van aankoop van 7 aandelen ter waarde van 1.309 euro.

Bijgevolg kan niet op ernstige wijze betwist worden dat het voorhouden van zelfstandig meewerkend vennoot te zijn in de vennootschap K. van doorslaggevende aard is geweest voor de erkenning van het verblijfsrecht van de verzoekende partij.

Voorts blijkt uit het administratief dossier dat in het Belgisch staatsblad werd gepubliceerd dat al bij vonnis van 22 juni 2010 door de rechtbank van koophandel te Gent het faillissement van de vennootschap K. op 22 juni 2010 wordt afgesloten wegens ontoereikend actief. Uit het administratief dossier blijkt dat de verzoekende partij de dag dat zij haar aanvraag indiende als zelfstandige (14 april 2010) de op 29 maart 2010 aangekochte aandelen van de vennootschap K. al verkocht. De verzoekende partij verstrekt geen uitleg waarom deze verkoop plaatsgreep nagenoeg onmiddellijk na de aankoop. Evenmin heeft de verzoekende partij dit relevant feit meegedeeld aan het bestuur. Uit dergelijk gedrag kon de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid op kennelijk redelijke wijze besluiten dat de verzoekende partij haar verblijfsrecht verkreeg op basis van misleidende informatie, te meer de verzoekende partij op geen enkel ogenblik voor het nemen van de bestreden beslissing het bestuur inlichtte over de gewijzigde werkomstandigheden. Gelet op het gegeven dat de verkoop van de aandelen plaatsgreep de dag van de aanvraag kan niet worden ontkend dat de verzoekende partij niet te goeder trouw heeft gehandeld. De stelling dat de bestreden beslissing werd genomen omdat de vennootschap K. in falingsgang ging berust op een verkeerde lezing van de bestreden beslissing.

De verzoekende partij houdt voor dat zij op 12 april 2011, hetzij bijna een jaar na de verkoop van de aandelen van de vennootschap K., aandelen aankocht van een firma opgericht op 25 november 2010 en dat zij thans nog verder persoonlijke bijdragen voor de sociale zekerheid als zelfstandige betaalt. De Raad merkt op dat dit gegeven en de stukken hieromtrent niet werden kenbaar gemaakt aan de verwerende partij voor het nemen van de bestreden beslissing en dat ten overvloede het bestuur, en de Raad, in het ongewisse wordt gelaten betreffende de werkzaamheden die de verzoekende partij al dan niet heeft verricht in de periode na de verkoop van de aandelen van de vennootschap K. en de aankoop van 12 april 2011. Uit deze gegevens kan in elk geval niet worden afgeleid dat de verzoekende partij haar zelfstandige werkzaamheden heeft verdergezet en voldeed aan de voorwaarden van artikel 40 van de Vreemdelingenwet. Bovendien dient de Raad, in het kader van zijn wettigheidstoetsing, zich te plaatsen op het ogenblik van het nemen van de bestreden beslissing zodat met deze nieuwe gegevens geen rekening kan gehouden worden.

De verzoekende partij maakt derhalve met het voorgaande niet aannemelijk dat de bestreden beslissing is genomen op grond van onjuiste gegevens, op kennelijk onredelijke wijze of met overschrijding van de

ruime bevoegdheid waarover de verwerende partij beschikt. Deze vaststelling volstaat om de bestreden beslissing te schragen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel legt de overheid de verplichting op haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954). Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de administratie bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het betreffende dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

De verzoekende partij toont niet aan dat geen rekening werd gehouden met de dienstige stukken die het bestuur gekend waren hetzij dat de gedane feitenvinding niet correct is. Waar de verzoekende partij het bestuur verwijt zich niet voldoende te hebben geïnformeerd, minstens nagelaten heeft de verzoekende partij te horen, wijst de Raad erop dat de verzoekende partij geenszins aantoont welke informatie hetzij het horen van de verzoekende partij een ander licht op de beoordeling van de gegevens had kunnen werpen. Met verwijzing naar hetgeen voorafgaat laat de verzoekende partij na aan te tonen dat zij na de verkoop van de aandelen van de vennootschap K nog zelfstandige activiteiten heeft uitgevoerd tot 12 april 2011 en dat zij het bestuur hiervan op de hoogte heeft gebracht. Van de verzoekende partij mocht verwacht worden, indien zij de dag van de aanvraag van een verklaring van inschrijving als zelfstandige haar opgegeven activiteiten staakt, zij het bestuur hiervan op de hoogte brengt en de gegevens die de eventueel andere zelfstandige activiteit kunnen aantonen onmiddellijk kenbaar maakt. De verzoekende partij liet na zelf zorgvuldig gedrag te vertonen en maakt de schending van de door haar aangehaalde bepalingen niet aannemelijk. Noch artikel 40, noch de artikelen 42bis en 42septies van de Vreemdelingenwet zijn geschonden.

Tot slot wijst de Raad erop dat de rechten van verdediging in administratiefrechtelijke zaken enkel van toepassing zijn op tuchtzaken doch niet op administratieve beslissingen die worden genomen in het raam van de Vreemdelingenwet (RvS 3 november 2003, nr. 124.957). Dit onderdeel is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend en elf door:

mevr. M. BEELEN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. BEELEN